

והחכמה העליונה מקור העמוד
האמצעי, וכתר מקור החכמה
העליונה. ובכל מקום ברוך -
זכר, וברכה - נקבה, והינו להניח
ברכה אל ביתך.

בא וראה, יש שכינה שנקראת
אמה, ושכינה שנקראת שפחה,
ויש שכינה שנקראת בת המלך.
כך יש איש ויש איש. יש איש
שנאמר בו (שמות טו) ה' איש
מלחמה, ויש איש שנאמר בו
(דניאל ט) והאיש גבריאל. ומשום
זה הנשמה שמחייבת בגלגול -
אם היא בתו של הקדוש ברוך
הוא.

אם תאמר שנמכרת בגוף נכרי
ששם השלטון של יצר הרע
שהוא מהצד של סמאל - חס
וחלילה! זהו שפכתוב (ישעיה מב)
אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר
לא אתן, שהוא יצר הרע. ואותו
הגוף שבו שורה בת המלך נאמר
שנמכר לכתרים התחתונים של
הטמאה - חס וחלילה! עליה
נאמר והארץ לא תמכר לצמיתת
כי לי כל הארץ.

ומי הגוף של בת המלך? זה
מטטרוין. ואותו הגוף הוא אמה
של השכינה. אף על גב שהיא
נשמה שהיא בת המלך, שבויה
שם בגלגול שבאים בגלגולים.
משום שבאה לשם, מה כתוב
בו? (שמות כא) וכי ימכר איש את
בתו לאמה וגו'.

ועוד וכי ימכר איש את בתו, איש
- זה הקדוש ברוך הוא. את בתו
- אלו ישראל, שהם מהצד של
בת יחידה נקראו בתו. אם תאמר
שיצאו מצד העבד שהוא
מטטרוין כמו שאלו יצאו
במנוסה ממצרים - לא תצא
פצאת העבדים. זהו שכתוב (ישעיה

אתר ברוך דכר, ברכה נוקבא. והינו (יחזקאל מד)
להניח ברכה אל ביתך.

הא חזי שכינתא אית דאתקריאת אמה.
ושכינתא אית דאתקריאת שפחה.
ושכינתא אית דאתקריאת ברפא דמלפא. הכי
אית איש ואית איש. אית איש דאתמר ביה
(שמות טו ג) ה' איש מלחמה. ואית איש דאתמר
ביה (דניאל ט כא) והאיש גבריאל. ובגין דא נשמתא
דאיהי מחייבת בגלגולא אם היא ברפא
דקודשא ברוך הוא.

אי תימא דאתזבן בגופא נוכראה דתמן
שלטנותא דיצר הרע דאיהו מסטרא
דסמאל. חס ושלום. הדא הוא דכתיב (ישעיה
מב ח) אני ה' הוא שמי וכבודי לא אתן.
דאיהו יצר הרע. וההוא גופא דשריא ביה
ברפא דמלפא אתמר דאזדבן בכתרין תתאין
דמסאבו. חס ושלום. עלה אתמר (ויקרא כה כג)
והארץ לא תמכר לצמיתת כי לי כל הארץ.
ומאן גופא דברפא דמלפא, דא מטטרוין.
וההוא גופא איהו אמה דשכינתא. אף
על גב דאיהי נשמתא דאיהי ברפא דמלפא
שבויה תמן בגלגולא דאתין בגלגולין. בגין
דאתת תמן מה פתיב ביה (שמות כא ז) וכי ימכר
איש את בתו לאמה לא תצא וגו'.

ועוד וכי ימכר איש את בתו, איש דא קודשא
ברוך הוא. את בתו אלו ישראל דאנון
מסטרא דבת יחידה אתקריאו בתו. אי תימא
דיפקון מסטרא דעבד דאיהו מטטרוין פגונא
דאלין דנפקו במנוסה ממצרים. לא תצא
פצאת העבדים. הדא הוא דכתיב (ישעיה נב יב) כי
לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכוין.

ב) כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכוין.